

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: M.Ř., zastoupeného: Mgr. Jaroslav Topol, advokát, se sídlem Praha 4, Na Zlatnici
 301/2, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v
 řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.4.2014 č.j. DSH/4245/14,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rokycany, odboru dopravy, č.j. MeRo/516/OD/14 ze dne 14.1.2014, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod třetí zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, za což mu byla uložena pokuta 3.000,-Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v **žalobě** tvrdí, že záznam o přestupku není opatřen uvedením jména a příjmení osoby formou tiskacího písma, je zde pouze nečitelný podpis a podepsáno je neznámou osobou. Není tak zjištěno, která konkrétní osoba záznam o přestupku vyhotovila. Dále není záznam o přestupku opatřen číslem jednacím Policie ČR, což je v rozporu se závazným Pokynem policejního prezidenta č. 221/2011, kterým se vydává spisový řád Policie ČR, který byl vydán k provedení § 66 odst. 1 zákona č. 499/2004 Sb. o archivnictví a spisové službě a na podkladě vyhlášky č. 191/2009 Sb. o podrobnostech výkonu spisové služby. Konkrétně je záznam o přestupku v rozporu s článkem 18 odst. 2 písm. b) díl třetí Spisového řádu Policie ČR, neboť neobsahuje číslo jednací. Povinnost Policie ČR opatřovat dokumenty

číslem jednacím plyne i z ust. § 11 odst. 1 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby. Podle žalobce tím se nepoukazuje na formální pochybení spočívající v neuvedení čísla jednacího, nýbrž na nespolehlivost záznamu o přestupku, neboť pokud by obsahoval číslo jednací, bylo by dohledatelné, kdy a kde tento dokument skutečně vznikl, a zejména který policista tento dokument zpracoval. Žalobce tak napadá věrohodnost záznamu o přestupku z důvodu absence čísla jednacího a řádné podpisové doložky, ze které by bylo zjevné, který policista dokument vyhotovil. Žalobce navrhuje provedení důkazu Spisovým řádem Policie ČR. Dále je namítáno, že záznam o přestupku nemá vyplněnou rubriku místo měření a stanovení souřadnic GPS. Je tak nespolehlivým důkazem, což nelze napravit dodatečným výslechem zasahujících policistů.

Žalobce v žalobě také uvádí, že již ve svém vyjádření ze dne 4.11.2013 poukazoval na skutečnost, že je třeba opatřit listinný doklad o proškolení policisty k měření zařízením Ramer AD9. Správní orgán vyslechl jako svědka prap. M.M., který tvrdil, že byl řádně proškolen. Žalobce namítá, že součástí spisové dokumentace není osvědčení o proškolení osoby, která obsluhovala měřicí zařízení, a žalobce odkazuje na § 79a zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož smí měření rychlosti provádět pouze policie a obecní policie. Z článku 11 odst. 1 písm. i) závazného Pokynu policejního prezidenta č. 160/2009, jímž se upravuje postup na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, každý člen hlídky je při výkonu služby vybaven technickými dokumentačními prostředky, je-li jimi organizační článek policie vybaven a člen hlídky k užívání proškolen. Z této citace podle žalobce vyplývá, že nelze a priori předjímat, že každý policista je proškolen k obsluze technických dokumentačních prostředků. Žalobce odkazuje na rozsudek NSS č.j. 6 Ads 93/2008-107, který pojednává o pracovní náplni jednotlivých policistů. Pokud tedy člen hlídky k manipulaci s měřicím zařízením proškolen nebyl, dopustil se nerespektování tohoto předpisu a porušil § 45 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, pak byl důkaz získán v rozporu se zákonem a je nepřipustný podle § 51 odst. 1 správního řádu. Vzhledem k absenci protokolu o proškolení lze usuzovat podle žalobce, že měření prováděla osoba, která k tomuto nebyla proškolená. Názor správního orgánu, že není povinností správních orgánů dokazovat, zda se příslušník policie podrobil konkrétnímu proškolení, podle žalovaného nemá nikde oporu a je i v rozporu se samotným dokazováním, neboť správní orgán vedl dokazování formou svědecké výpovědi směrem k tomu, zda byl policista vyškolen k zacházení s přístrojem Ramer AD9. Žalobce označuje tuto svědeckou výpověď za neobjektivní, neboť pokud by policista vypovídal opačně, tedy že nebyl vyškolen, dopustil by se porušení služebních povinností. Měl tedy motivaci vypovídat nikoli pravdivě. Dále svědek nevypověděl, kdy, kým a kde byl proškolen, pouze proškolení obecně tvrdil. Správní orgán byl povinen opatřit podle žalobce listinu osvědčující proškolení policisty. Podle žalobce pokud správní orgány prostě policii věří, že vše, co činí vůči žalobci, činí dobře, bylo porušeno právo žalobce na spravedlivé řízení dle článku 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Žalobce dále tvrdí, že nechal vypracovat odborný posudek č. ODP-195/2014/PŠ-TR k měření rychlosti na dálnici D5 vypracovaný posuzovatelem Mgr. P.Š., v němž odborný posuzovatel dospěl k závěru, že nelze s jistotou konstatovat, že změřená rychlost odpovídala rychlosti měřeného vozidla. Nelze dále určit, zda nedošlo k reflexi, kdy měření je vyhodnoceno jako správné, ale dojde k sečtení více rychlostí nebo je změřena rychlost jiného objektu. V dalším přezkoumání výsledku měření zabraňuje žalobci nedostatečně určené místo provedení měření, tuto podmínku klade na správní orgán judikatura, např. rozsudek NSS

č.j. 4 As 28/2010-56. Z toho důvodu podle žalobce vůbec nebylo možné přezkoumat úhel odklonu radarového svazku od osy měřeného vozidla. Žalobce odkázal i na rozsudek NSS č.j. 3 As 29/2011-56, podle něhož NSS považuje vyjasnění otázky, zda při měření vozidla postupovali zasahující policisté v souladu s návodem k obsluze, za důležité pro zákonnost rozhodnutí o přestupku. Záznam policie považoval správní orgán za tzv. privilegovaný důkaz, s čímž se žalobce neztotožňuje. Pojem privilegovaný důkaz je konstantě vykládán jako důkaz, který jednoznačně svědčí o konkrétním závěru a provedením jiného dokazování je nezpochybnitelný. V projednávané věci tomu tak není poté, co žalobce předložil zmíněný odborný posudek, v důsledku čehož správními orgány zjištěný skutkový stav již nemá oporu ve spisovém materiálu. Z předložené fotografie nelze tedy podle žalobce učinit závěr, že měření rychlosti proběhlo správně a v souladu s návodem k obsluze.

Žalovaný **ve vyjádření k žalobě** navrhuje zamítnutí žaloby s tím, že považuje záznam o přestupku za důkaz věrohodný, jehož věrohodnost nejsou namítané nedostatky způsobitelné oslabit. Absence čísla jednacího je pouze formálního charakteru. Údaje na záznamu o přestupku jednoznačně prokazují, že byl dokument pořízen ve věci přestupku žalobce. Na fotografii je zachyceno vozidlo žalobce s čitelnou registrační značkou, údaj o naměřené rychlosti vozidla, údaje o místě a době měření, jména policistů provádějících měření. Proto není žádných pochyb o tom, že záznam pořídili policisté M. a K. Právě policista K. je na záznamu o přestupku podepsán. Podpis je totiž shodný s podpisem na úředním záznamu. Nad podpisem je na záznamu o přestupku otisk razítka Policie ČR. Takto podepsaný záznam o přestupku považuje žalovaný za dostatečný. Chybějící údaj GPS a místa měření důkazní sílu nikterak neoslabují, když místo měření prokazuje oznámení přestupku, jež žalobce odmítl podepsat. Měření bylo provedeno na 57. km dálnice D5 ve směru na Rozvadov. Na záznamu o přestupku je pak údaj o stanovišti na dálnici D5. Provedené důkazy nejsou v rozporu a vzájemně se doplňují. O místě měření nevznikla žádná pochybnost. Neuvedení údaje GPS na záznamu o přestupku na toto zjištění nemá vliv, když na tento údaj je třeba pohlížet pouze jako na doplňkový. Dále žalovaný poukazuje na to, že žalobce ve správním řízení nenavrhoval provedení důkazů listinným dokladem o proškolení policisty M. Žalobce toliko namítal, že u policisty M. není doloženo, že by k obsluze měřícího zařízení byl proškolen. S touto námitkou se správní orgán I. stupně řádně vypořádal v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu. Provádění listinného důkazu osvědčení proškolení policisty M. k obsluze rychloměru však považuje žalovaný za zcela nadbytečné. O tom, že policista byl proškolen, svědčí jednak jeho svědecká výpověď, a dále skutečnost, že protiprávní jednání žalobce bylo řádně zadokumentováno, přičemž vlastní měření bylo zcela podle návodu k obsluze. Žalovaný odkazuje na rozsudek NSS ze dne 5.10.2013 č.j. **5 As 110/2012-26**, podle něhož se NSS ztotožňuje s argumentací krajského soudu, který uvedl, že správními orgány nepřísluší hodnotit aktivitu Policie ČR při provádění dohledu nad bezpečností provozu na pozemních komunikacích. Policisté jsou ze zákona oprávněni k měření a dokumentování přestupků. Je tedy nadbytečné zjišťovat, zda k obsluze daných zařízení jsou policisté proškoleni či nikoli. Krajský soud dále odkázal na rozsudek NSS ze dne 3.3.2011 č.j. **7 As 18/2011-54**. Žalovaný neshledal, že by záznam o přestupku byl pořízen v rozporu se zákonem. Mgr. P.Š. není soudním znalcem. Z výpisu z živnostenského rejstříku nevyplývá, že by k podání odborných vyjádření v oboru doprava byl oprávněn. Z vyjádření Českého metrologického institutu vyplývá, že ke správnosti měření rychlosti je kompetentní pouze vyjadřovat se výrobce měřidla nebo soudní znalec z oboru metrologie. K námitkám týkajícím se nesprávného měření vyžádal žalovaný i vyjádření metrologa I. kvalifikačního stupně v oboru silničních rychloměrů, pracujícího ve společnosti Ramet C. H. M. a.s. Kunovice, podle něhož měření

proběhlo zcela v souladu s návodem k obsluze a výsledek je správný. Podle žalovaného není jakákoli pochybnost o dodržení návodu k obsluze radaru a o správnosti měření, přičemž záznam o přestupku byl jako důkaz pořízen zcela v souladu se zákonem. Měření rychlosti bylo provedeno k tomu schváleným silničním rychloměrem, který byl platně ověřen, a ze svědecké výpovědi vyplývá, že policista obsluhoval radar a při měření dodržel návod k obsluze a byl k měření proškolen. Žalovaný přiložil vyjádření Českého metrologického institutu a vyjádření J.H.

Součástí **správního spisu** je zejména oznámení přestupku ze dne 20.6.2013, podle něhož žalobce v tento den v 9:00 hodin řídil osobní motorové vozidlo Hyundai I30 RZ ... na dálnici D5 na 57. km ve směru na Rozvadov a zařízením Ramer AD9 byla vozidlu naměřena rychlost před odečtením odchylky 173 km/h. Řidič odmítl oznámení podepsat a vyjádřit se k němu. Podle úředního záznamu PČR z téhož dne prováděli hlídku policisté prap. M.M. a pprap. P.K., který i podepsal úřední záznam, přičemž vizuálně je tento podpis stejný jako na oznámení přestupku, kde jsou rovněž oba policisté jmenovitě uvedeni, a odpovídá to i podpisu na záznamu o přestupku pod fotografií. Na záznamu o přestupku je zobrazena fotografie vozidla žalobce s registrační značkou v levé polovině fotografie, a dále v pravé polovině a za vozidlem žalobce jsou dvě protijedoucí vozidla. Také je zde šipkou uvedený směr, podle něhož bylo měřeno na odjezdu, na vzdálenost 60 m. Stanoviště je označeno jako úsek D5 a jsou uvedeny osoby: měřil prap. M., svědek měření pprap. K. Chybí údaje GPS a místo měření. Součástí správního spisu je i ověřovací list příslušného radaru platný ke dni měření.

Ve správním řízení se písemně vyjádřil zmocněnec žalobce dne 4.11.2013. Uváděl, že v případě měření rychlosti má výstup z měřicího zařízení, tedy fotografie měřeného vozidla, postavení tzv. privilegovaného důkazu. Takový samotný důkazní prostředek zpravidla postačuje k dokázání přestupku, aniž by bylo nutno provádět další dokazování např. svědeckou výpovědí. V projednávané věci však tento důkazní prostředek trpí zásadními vadami kvality, které vedou k jeho nepřezkoumatelnosti. Měření prováděl prap. M., u něhož však není doloženo, že by byl řádně proškolen k obsluze měřicího zařízení, neboť osvědčení absentuje ve spisové dokumentaci. Lze pochybovat o tom, že měření bylo provedeno v souladu s návodem k obsluze měřicího zařízení. Tomu odpovídá i výsledek, značně podexponovaná fotografie, jeví se jako pořízená v nočním období bez blesku, přestože se uvádí 9. hodina ranní v červnu. Nastavení expozice má podle žalobce přímý vztah s nastavením clony a času rychlosti uzávěrky. V případě, že je užita extrémní hodnota clony, je automaticky kompenzována extrémní hodnotou času. Za takových okolností je možné, že fotografie je pořízována delší čas, než je její standardní nejvyšší čas pro pořízení, což má za následek naměření vyšší rychlosti. Nadto jsou na fotografii vyobrazena minimálně tři vozidla a u žádného není viditelný zaměřovací kříž, nelze proto tvrdit, že pouhé vyobrazení registrační značky obviněného v malém obrázku prokazuje, že bylo měřeno právě toto vozidlo. Vzhledem k tomu, že z fotografie není seznatelné, které ze tří vozidel bylo měřeno, existuje pochybnost, zda bylo měřeno vozidlo obviněného.

Správní orgán I. stupně vyslechl zakročujícího policistu prap. M.M. při jednání, k němuž se žalobce ani jeho zmocněnec nedostavili. Svědek dne 28.11.2013 uvedl, že v předmětný den vykonával službu a prováděl měření rychlosti vozidel s přístrojem Ramer AD9, k čemuž byl řádně proškolen, což je doloženo na dálničním oddělení. Měření provádějí na místech, která jsou k tomuto účelu vytipována a prověřena, aby byla v souladu s postupem

měření příslušného radaru. Před měřením se provádí kontrolní měření, a pokud toto měření i záznam je v pořádku, teprve poté se provádí měření rychlostí. Na fotografii je vzdálenost, na kterou radar měří rychlost vozidla. Tato vzdálenost je maximální. Pokud by bylo vozidlo ve větší vzdálenosti, radar neprovede měření. Zaměřovací kříž na fotografii se u tohoto přístroje nezobrazuje a na fotografii je v horní části šipka, která označuje, že je měřeno vozidlo na odjezdu od služebního vozidla. V žádném případě tak nebyla měřena vozidla v protisměru. Po změření rychlosti policisté vozidlo dojeli a zastavili. Nastavení clony nemá vliv na měření rychlosti, protože radar provádí měření bez vlivu na clonu. Ta má vliv pouze na kvalitu snímku.

Rozhodnutím **správního orgánu I. stupně** byl žalobce uznán vinným z předmětného přestupku s odůvodněním, že úřední záznam hlídky PČR koresponduje s oznámením přestupku a se záznamem rychloměru AD9 C. Z jeho ověřovacího listu vyplývá, že uvedený rychloměr byl jako stanovené měřidlo ověřen, lze jej používat k měření rychlosti za dodržení návodu k obsluze, a tedy že dokumentace přestupku byla provedena schváleným přístrojem s platným ověřením. Správní orgán o skutečnostech zjištěných policisty při výkonu jejich služební povinností a o listinných podkladech, které spolu korespondují, nemá pochybností, proto hodnotí spisový materiál jako věrohodný. K námitkám správní orgán uvedl, že je povinností služebních vedoucích pracovníků PČR, aby do služby veleli dostatečně odborně způsobilé policisty, kteří byli řádně proškolení k výkonu služby, a tudíž i k obsluze zařízení využívaných v rámci výkonu služby, a není povinností správních orgánů dokazovat, že příslušník policie se podrobil konkrétnímu proškolení. V rámci ústního jednání svědek M. uvedl, že měření vozidla prováděl on a že je řádně proškolen k obsluze zařízení, což je doloženo na dálničním oddělení. Fotografie je horší kvality, ale v žádném případě se nejví jako pořízená v noční době bez blesku, neboť by byly vidět obrysy lesa za vozidly. Na fotografii se zobrazuje datum a čas měření automaticky a tyto údaje není možné ze strany policistů nijak měnit. Měření bylo prováděno silničním radarovým rychloměrem, kdy nastavení clony nemá vliv na zjištěné hodnoty měření, pouze na kvalitu a ostrost pořízeného snímku, což potvrdil ve své výpovědi i svědek. Měření bylo provedeno v souladu se zákonem č. 505/1990 Sb., o metrologii, neboť měření rychlosti bylo provedeno měřidlem, které je určeno a používáno pro daný účel a v době platnosti ověřen. Bylo užito místo na dálnici D5, které je prověřeno a které vyhovuje podmínkám návodu k obsluze. Tato skutečnost byla ověřena výsledkem svědka, který uvedl, že měření se provádí na místech, která jsou k tomuto určena, vytipována a tato místa jsou prověřena, aby byla v souladu s postupem měření příslušného radaru. Před prováděným měřením se provede kontrolní měření, a pokud měření i záznam jsou v pořádku, teprve se provádí měření rychlostí. Uvedený silniční rychloměr dle návodu k obsluze měří v rozmezí do 60 m, tento údaj se zobrazuje na první fotografii záznamu o přestupku jako první číslice vlevo dole. Ve větší vzdálenosti by zařízení měření neprovedlo. Z fotografie je patrné, že vozidlo, které bylo měřeno, jelo v levém pruhu dálnice D5 ve směru na Rozvadov, vozidlo, kterým bylo provedeno měření, stojí na okraji tělesa dálnice. Jako první zleva nahoře na fotografii je zobrazena šipka značící, zda je měřeno vozidlo jedoucí od měřícího zařízení nebo přijíždějící k měřicímu zařízení. Z fotografie a z šipky je patrné, že bylo měřeno vozidlo žalobce odjíždějící od rychloměru. Zbýlá dvě vozidla jsou v protisměru a jsou přijíždějící. Záměrný kříž se na žádné dokumentaci nezobrazuje a skutečnost, jaké vozidlo je měřeno, zobrazuje pouze symbol šipky. Na fotografii č. 1 je bez pochybností číselná zadní tabulka registrační značky, tudíž je jednoznačně prokázáno, že bylo změřeno vozidlo žalobce. Podklady byly hodnoceny jednotlivě, čímž bylo zjištěno, že jsou způsobilé podat informaci o skutkovém stavu věci a následně ve své souvislosti, kdy bylo

zjištěno, že se doplňují a není mezi nimi žádný rozdíl, který by znemožňoval dospět bez důvodné pochybnosti k rozhodnutí o přestupku.

Správní orgán I. stupně dne 21.2.2014 stanovil žalobci lhůtu 5 dnů od doručení usnesení k doplnění odvolání současně k doplnění odvolání vyzval žalobce, přičemž v příloze byla zaslána část spisové dokumentace, která nebyla při ústním jednání převzata zmocněncem. Žalobce ani přes výzvu své odvolání nedoplnil. V **napadeném rozhodnutí** žalovaný poté uvedl, že na základě § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal rozhodnutí a předcházející řízení z hlediska souladu s právními předpisy a neshledal žádné pochybení správního orgánu I. stupně. Z hlediska správnosti přezkoumává odvolací orgán napadené rozhodnutí v rozsahu námitek a jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Žalobce ani přes výzvu neuvedl, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá a odvolací orgán neshledal veřejný zájem na přezkoumání správnosti napadeného rozhodnutí. V rámci přezkumu se však odvolací orgán důkladně zabýval otázkou, zda správní orgán I. stupně dostal požadavku § 3 a § 52 správního řádu. Odvolací orgán shledal, že bylo provedeno dokazování v potřebném rozsahu v souladu s § 52 správního řádu. Na podkladě provedených důkazů, jež tvoří ucelený řetězec, byl vyvozen správním orgánem I. stupně logický závěr o zavinění přestupku žalobcem. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, jaké podklady pro rozhodnutí správní orgán I. stupně shromáždil, jak zhodnotil provedené důkazy a jakými úvahami se řídil. Správní orgán I. stupně zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v souladu s § 3 správního řádu.

Soud při jednání doplnil dokazování s ohledem na žalobní námítky, které se odlišovaly od námitek uvedených ve správním řízení, o následující listinné důkazy:

Podle **vyjádření Českého metrologického institutu** ze dne 16.7.2014 standardně odborný posudek obsahuje stručné a prověřitelné důkazy o kompetenci zpracovatele pro danou problematiku. Tzv. odborný posudek Mgr. Š. neobsahuje žádné takové důkazy odborné kompetence, ani zmocnění vydávat posudky pro oblast měření rychlosti v silniční dopravě. Pokud jde o zpracovatele, není osobou, které by Český metrologický institut vydal nějaký dokument osvědčující personální odbornou způsobilost pro měření rychlosti, ani jinou způsobilost metrologa. Dále s ohledem na informace ve veřejně dostupné databázi subjektů autorizovaných Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví pro úřední měření ve smyslu § 21 zákona č. 505/1990 Sb. o metrologii, lze konstatovat, že uvedené osoby nefigurují v této databázi ani jako subjekt autorizovaný pro úřední měření, ani jako pracovníci takového subjektu. Nebyl tak shledán žádný titul, který by odbornou způsobilost těchto osob v oblasti měření rychlosti jakkoli podložil. Pokud jde o správnost měření rychlosti rychloměrem, je kompetentní se vyjadřovat pouze výrobce měřidla nebo soudní znalec z oboru metrologie. K osobě J.H. lze konstatovat, že je dlouholetým pracovníkem subjektu Ramet C. H. M. a.s. Kunovice. Působí zde v pozici vedoucího metrologického střediska autorizovaného pro ověřování rychloměrů Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví dle § 16 zákona o metrologii. Jak je zřejmé z veřejné databáze České metrologické společnosti, je J.H. specialistou, certifikovaným akreditovaným Certifikačním orgánem pro certifikaci způsobilosti osob v metrologii jako metrolog I. stupně v oboru silničních rychloměrů s platností do 31.12.2016. Z hlediska ČMI se jedná o osobu vystupující v problematice ověřování rychloměrů jako stanovených měřidel dle § 3 odst. 3 zákona o metrologii, je tedy pracovníkem výrobce měřidel a zmocněným zástupcem výrobce ve věcech schvalování typů rychloměrů výrobce dle § 6 zákona o metrologii. Na základě znalosti osoby J.H. lze prohlásit, že se jedná o osobu odborně pro

oblast měřidel a měření rychlosti vozidel na špičkové úrovni s dlouholetými praktickými zkušenostmi a s detailními znalostmi měřidel a měření v této oblasti.

Žalovaným bylo předloženo i **rozhodnutí o autorizaci Ramet C. H. M. a.s.** vydané Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví vč. podmínek autorizace.

Podle **vyjádření J.H.** ze dne 21.7.2014 k předmětné fotografii, pozice vozidla ve snímku odpovídá ustavení rychloměru v rámci povolené chyby, viz červeně vymezený prostor. Zvolený dosah odpovídá bočnímu odstupu. Vozidla v protisměru nemohla ovlivnit měření. Šipka v levém horním rohu jednoznačně určuje měřené vozidlo. Předložené posouzení vychází jen z dohadů a neznalosti principu měření rychlosti radarovými rychloměry. Lze vyloučit i reflexe. Správnou pozici vozidla ve snímku lze určit za pomoci znalosti principu a umístění radarového svazku. V tomto případě všechno proběhlo OK a vozidlo bylo správně změřeno.

Žalobce předložil k žalobě tzv. **odborný posudek** Mgr. P.Š. ze dne 10.6.2014, kde se uvádí, že v daném případě nebylo možno provést zpětnou geometrickou analýzu za účelem ověření správnosti úhlu odklonu radarového svazku od osy měřeného vozidla, neboť pro ni je potřeba znát polohu měřícího a měřeného vozidla, kterou však není možné určit (tedy polohu měřícího vozidla), neboť nebyla v poskytnutých materiálech uvedena. Rovněž z téhož důvodu nebylo možné posouzení přímosti vozovky a nebylo možné určit, zda měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze. Kromě toho může vést k jednoduché reflexi skutečnost, že se na fotografii nachází nákladní vozidlo a dodávka Volkswagen a jízdní směry jsou odděleny svodidly, přičemž bočnice protijedoucích vozidel jsou velké kovové plochy, které mohou snadno odrážet radarové záření.

K jednotlivým žalobním námitkám **soud uvádí:**

V žalobě je obsažen návrh na provedení důkazu čtením spisového řádu PČR. Soud tento důkaz neprovedl pro jeho nadbytečnost především proto, že dle názoru soudu přes absenci čísla jednacího na **záznamu o přestupku** nevznikly pochybnosti o údajích na tomto záznamu, které jsou podstatné pro závěr o spáchání přestupku: Tedy že se jedná o záznam o přestupku nepochybně zachycující vozidlo žalobce i s čitelnou registrační značkou a nepochybně pořízený v konkrétní době (automaticky generovaný čas na záznamu) a na konkrétním místě (na záznamu uvedený úsek D5, korespondující s upřesňujícími údaji na dalších podkladech jako je oznámení přestupku, úřední záznam a svědecká výpověď). Dále se soud ztotožňuje s tím, že rovněž nevznikly důvodné pochybnosti o záznamu o přestupku v důsledku absence označení jména a příjmení podepsané osoby. Ze záznamu o přestupku jasně vyplývá, které osoby měření prováděly (viz kolonky „Měřil“ a „Svědék měření“), stejně jako z ostatních podkladů ve spise. Podpis na záznamu o přestupku také odpovídá podpisu policisty K. na úředním záznamu. Autenticitu záznamu o přestupku stvrzuje i svědecká výpověď svědka M. Pokud jde o absenci údaje o GPS a místa měření na záznamu o přestupku, tyto údaje jsou jednoznačně upřesněny dalšími podklady (oznámení přestupku, úřední záznam, svědecká výpověď).

Soud dále považuje námitku absence písemného osvědčení o **proškolení** policistů za nedůvodnou a dostatečně a správně vypořádanou správními orgány v souladu s judikaturou. Soud má za také dostatečně prokázanou skutečnost, že policisté byli k provádění měření

proškolení, a to výpovědi policisty M. Tvrzení žalobce, že tento svědek byl motivován nevypovídat pravdivě, je podle názoru soudu pouze ničím nepodloženou spekulací. Soud má za to, že policisté naopak jsou, jako osoby často podávající svědecké výpovědi o skutečnostech zjištěných při výkonu služby, si vědomi své povinnosti vypovídat pravdivě vč. následků nepravdivé výpovědi. Soud poukazuje v této souvislosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu dne 27.9.2007 č.j. **4 As 19/2007-114**, podle něhož „*k osobě policisty a tím i věrohodnosti jeho výpovědi Nejvyšší správní soud dodává, že nemá důvod pochybovat o pravdivosti jeho tvrzení, neboť na rozdíl od stěžovatele neměl policista na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonával služební povinnosti, při nichž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem.*”

S tvrzením žalobce o možnosti **nesprávného měření** v důsledku postupu v rozporu s návodem k obsluze, se soud rovněž neztotožnil. Jelikož se jednalo o námitku vznesenou poprvé v žalobě, soud se jí zabýval na podkladě nově provedených důkazů. Soud po jejich zhodnocení dospěl k závěru, že tzv. odborný posudek, předložený žalobcem, nedokládá žádné nové skutečnosti, když pouze uvádí, že není svým používaným postupem (tzv. geometrickou analýzou snímku) s to určit rychlost měřeného vozidla. Podle názoru soudu takovým vyjádřením nebyla nijak zpochybněna správnost provedeného měření. Tím spíše, že Český metrologický institut charakterizoval zpracovatele Mgr. Š. jako osobu naprosto nekompetentní.

Soud naopak za zcela věrohodné a logické považuje závěry uvedené ve vyjádření J.H., označeného Českým metrologickým institutem za osobu odborně způsobilou pro oblast měření radarem. Vyjádření Ing. H. dle názoru soudu vylučuje veškeré pochybnosti ohledně provedeného měření, jak ohledně výsledné změřené rychlosti, tak i ohledně možné reflexe, tedy změření jiného vozidla na fotografii zaznamenaného (především vzhledem k šipce na snímku jednoznačně určující směr měření).

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle **§ 60 odst. 1 s.ř.s.**, podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 13. dubna 2015

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková